

Padmasambhawa

RADA DLA TRISONG DETSENA

E ma ho! Mistrz Padmasambhawa został zaproszony przez króla Trisong Detsena w celu ujarznienia [negatywności na] miejscu budowy, a [następnie] wybudowania Samey, Znakomitego, Spontanicznie Doskonałego Spełnienia Nieograniczonych Życzeń. Później, podczas kierowania konsekracją, król zaprosił mistrza, który był ubrany w ciemnokasztanową szatę brokatową, aby zasiadł na tronie z jedwabnymi poduszkami w górnej, środkowej komnacie. Król usługiwał mistrzowi, podając mu wino z ryżu, a do jego prawej i lewej ręki włożył mu puchary pełne złota i srebra. Król ofiarował mu różne materialne przedmioty, a na wykonanej ze złota mandali o średnicy pół metra położył kwiat z turkusów, tak jak układa się siedem cennych przedmiotów. Z szyi zdjął turkusowy ornament zwany Promiennym Maru i umieścił go na mandali jako reprezentację słońca, a inny, zwany Kenru Kyncziok [ułożył na znak] reprezentacji księżyca. Na złotym talerzu zgromadził inne cenne artykuły, przedstawiające Górę Sumeru i cztery kontynenty i ofiarował je mistrzowi, wraz z tymi słowami pochwały:

Bez oparcia w ojcu i matce, twoja forma nirmanakaji pojawiła się w kwiecie lotosu, Przybyła po to, żeby wpływać na istoty jako ciało wadźry, które odcina strumień narodzin i śmierci. W bezgranicznym przestworze urzeczywistnienia, ukazujesz umysł buddy wartościowym ludziom. Posiadając skuteczny wpływ wielu środków, wiążesz ślubowaniami wyniosłych bogów i demony. Doskonałą aktywnością trzech kaji, twoja forma nirmanakaji przewyższa formy innych buddów. Skłaniam się przed lotosową formą Wadźra Tytreng i wychwalam cię z oddaniem. Chociaż nie lgniesz, ani nie przywiązujesz się do pięciu przyjemności zmysłowych, Współczująco akceptujesz je, aby wszystkie istoty mogły zdobyć zasługę. Potraktuj mnie łaskawie, proszę, kiedy błagam cię o obdarzenie mnie najwyższym, głębokim znaczeniem!

Mistrz odparł: "Wasza Wysokość! Czy podoba ci się moja obecna postać?"

"Tak, podoba mi się", odparł król i kontynuował, mówiąc: Wolny od chorób związanych z czterema elementami, Ty, który znajdujesz się poza narodzinami i śmiercią, Posiadasz wielkie współczucie i działasz dla pożytku istot. Twój umysł zawsze przebywa we wrodzonej naturze dharmaty; Tak, podoba mi się twoja postać, obrońco istot!

Wówczas Mistrz powiedział:

Powinieneś wiedzieć, że mistrz jest ważniejszy od tysiąca buddów tego eonu. Dlaczego? Ponieważ wszyscy buddowie tego eonu pojawili się dzięki naśladowaniu mistrza. Przed pojawieniem się mistrza, słowo "budda" nie istniało.

Mówi się również:

Mistrz jest buddą, mistrz jest Dharma, W ten sam sposób mistrz jest również sanghą; Jest więc korzeniem Trzech Klejnotów. Odkładając na bok wszelką inną cześć, Staraj się służyć swojemu mistrzowi. Jeśli go zadowolisz, otrzymasz wszystko, czego zapagniesz.

Następnie król zapytał Padmasambhawę: Wielki mistrzu, kiedy czująca istota pragnie zrealizować stan buddy, pierwszorzędne znaczenie ma posiadanie poglądu. Co oznacza "posiadanie poglądu na temat urzeczywistnienia?"

Mistrz odparł: Szczytem wszystkich poglądów jest esencja bodhicitty przebudzonego umysłu. Wszystkie ogromne wszechświaty, których są miliardy, wszyscy sugatowie dziesięciu kierunków i wszystkie istoty trzech sfer, posiadają jedną naturę w tym, że istnieją w esencji bodhicitty przebudzonego umysłu. Słowo "umysł" oznacza tutaj różnorodność, która wyłania się z tego, co niepowstałe.

Możesz wówczas zapytać: "Na czym więc polega różnica pomiędzy buddami a czującymi istotami? Na niczym innym poza tym, że [buddowie] urzeczywistnili, a [czujące istoty] nie urzeczywistniły umysłu. Substancja przebudzonego umysłu, budda, jest obecna w tobie, ale nie rozpoznajesz tego. Nie rozpoznając swoich umysłów, istoty błakają się w sześciu strumieniach egzystencji. Możesz wtedy zapytać: "Jak urzeczywistnić umysł?" Aby tego dokonać, potrzebujesz ustnych wyjaśnień mistrza.

W tym wypadku, "umysł" jest tym, co myśli i percypuje; rzeczywiście jest coś, czego doświadczasz. Nie szukaj umysłu na zewnątrz, spójrz do swego wnętrza! Upewnij się co do natury umysłu!

Najpierw [zastanówmy się], gdzie powstaje umysł? Gdzie przebywa właśnie teraz? Na koniec poszukaj [miejsca], do którego się udaje! Kiedy twój umysł spogląda w siebie, nie znajduje miejsca, gdzie powstaje, przebywa czy dokąd odchodzi. Nie można wyjaśnić tego "jest tak jak jest". Odkrywa się, że w "umyśle" nie ma czegoś wewnętrznego czy zewnętrznego. Nie ma kogoś, kto patrzy; nie jest to akt postrzegania. Doświadczasz się go jako wielkiej, pierwotnej pełni uwagi bez centrum czy krawędzi, bezgranicznej wszechprzenikliwości, która jest pierwotnie pusta i swobodna. Ta pierwotna pełnia uwagi jest wewnętrzna, istnieje sama z siebie. Nie została uczyniona teraz, ale jest obecna w tobie od samego początku. Postanów mocno, że pogląd polega na rozpoznaniu właśnie tego!

"Posiadanie ufności" do tego oznacza urzeczywistnienie tego jako przestrzeni; umysł jest spontanicznie obecny od początku. Podobnie jak słońce, jest wolny od wszelkiego podłoża, [w którym mogłaby zaistnieć] ciemność niewiedzy. Podobnie jak kwiat lotosu, jest nieskalany błędami. Podobnie jak złoto, nie zmienia swojej natury. Podobnie jak ocean, jest nieporuszony. Podobnie jak rzeka, nie przestaje płynąć. Podobnie jak Góra Sumeru, jest całkowicie niezmienny. Jeśli raz

urzeczywistni się, że jest on taki jaki jest [i ustabilizuje się w nim,] nosi to nazwę "posiadania poglądu na temat urzeczywistnienia".

Król spytał: Co oznacza "posiadanie doświadczenia medytacji"?

Mistrz odparł: Posłuchaj mnie, Wasza Wysokość! "Posiadanie doświadczenia medytacji" oznacza pozostawienie umysłu w stanie niewymyślonym, niezanieczyszczonym i świeżym. Pozwól umysłowi spocząć w jego naturalnym i swobodnym, niepowstrzymującym niczego stanie. Nie skupiając umysłu na niczym zewnętrznym, ani nie koncentrując się na wnętrzu, pozostań wolny od ogniska [skupiania się]. Pozwól, aby twój umysł pozostał nieporuszony w obrębie tego wielkiego, równego stanu swojej wrodzonej natury, tak jak płomień lampki maślanej nieporuszany przez wiatr.

W tym stanie mogą się pojawić doświadczenia: twoja świadomość może stać się przepełniona, jasna lub zatrzymać się; możesz doświadczyć błogości, promienności lub braku myśli; możesz czuć mrok, nie mieć żadnego punktu odniesienia i czuć brak dostrojenia do spraw świata. Jeśli pojawią się tego typu doświadczenia, nie przywiązuj do nich szczególnego znaczenia, ponieważ są one przemijające. Nie Ignij do niej, ani nie skupiaj się na nich! Nosi to nazwę "posiadania doświadczenia medytacji".

Król spytał: Co oznacza "posiadanie jednego smaku postępowania"?

Mistrz odparł: [Słowo] "postępowanie" oznacza tutaj nieprzerwany tok medytacji; brak rozproszenia, mimo iż nie ma niczego, na co można by medytować. Jak nieustannie płynąca rzeka, pamiętaj o tym we wszystkich sytuacjach, chodząc, leżąc czy siedząc. "Jeden smak" oznacza objęcie wszystkiego, co się widzi lub doświadczenie którejkolwiek z pięciu przyjemności zmysłowych, rozpoznaniem swojej wrodzonej natury, wolnej od przywiązania i lgnięcia. Niczego nie akceptujesz, ani nie odrzucasz, tak jak jest to w opowieści o przybyciu na wyspę cennego złota. Nosi to nazwę "posiadania jednego smaku postępowania".

I ponownie król zapytał: Co sprawia, że "przechodzi się przez niebezpieczne splamienie poruszających się myśli"?

Mistrz odparł: Kiedy podczas medytacji pojawia się conceptualne myślenie, wszystko, co tylko powstaje, wyłania się z twojego umysłu. Ponieważ umysł nie składa się z żadnej konkretnej esencji, samo myślenie jest puste [i pozbawione] jakiegokolwiek rzeczywistości. Podobnie jak ma to miejsce w przypadku chmury, która pojawia się w przestrzeni i na powrót w niej znika, myślenie pojawia się w umyśle i ponownie się w nim rozpuszcza. Conceptualne myślenie jest w swej naturze wrodzoną dharmatą.

"Przejdźcie przez niebezpieczne splamienie" oznacza, że kiedy umysł porusza się w

rozmaitych myślach, powinieneś kierować swoją uwagę na sam ten umysł. Jak złodziej, który wchodzi do pustego domu, puste myśli nie są w stanie skrzywdzić pustego umysłu. Nosi to nazwę "przechodzenia przez niebezpieczne splamienie poruszających się myśli".

Król ponownie spytał mistrza: W jaki sposób "osiągnąć niezmienną pewność rezultatu?"

Mistrz odparł: Posłuchaj tego, Wasza Wysokość! Przebudzony umysł bodhicitty nie został stworzony z przyczyn, nie można go też zniszczyć wskutek okoliczności. Nie został skonstruowany przez pomysłówych buddów, ani wytworzony przez zręczne czujące istoty. Od początku jest obecny w tobie jako twoja naturalna własność. Kiedy rozpoznasz go dzięki ustnym wyjaśnieniom swego mistrza, to - ponieważ umysł jest przodkiem buddów - przypomina to analogię rozpoznania kogoś, kogo już się zna.

Wszyscy buddowie trzech czasów budzą się do oświecenia w stałym aktualizowaniu tego po osiągnięciu stabilizacji, tak jak w analogii księcia wstępującego na tron. Budząc w sobie to, co od początku jest w nim spontanicznie obecne, wolny od strachu i nieśmiałości, nosi nazwę "posiadania pewności rezultatu".

Król spytał mistrza: Co sprawia, że można się "przedrzeć przez ograniczenia błędów i uchybień"?

Mistrz odparł: Wasza Wysokość, nadzieję i lęk odczuwa się wskutek błędu nie rozpoznania poglądu. Przebudzona bodhicitta świadomego umysłu nie ma nadziei na osiągnięcie oświecenia, ani nie obawia się popadnięcia w stan czujących istot.

Utrzymywanie koncepcji medytującego i obiektu medytacji ma miejsce wskutek błędu nie przedarcia się poprzez projekcje dualistycznego umysłu. Twoja wrodzona natura dharmaty, wolna od sztuczności, nie posiada żadnego obiektu, na który można by medytować, nie ma też "nikogo", kto mógłby medytować, ani żadnej medytacji, którą należałoby doskonalić.

Akceptowanie lub odrzucanie czegokolwiek zachodzi wskutek nie przedarcia się poprzez przywiązanie i skupienie się na czymś. W pierwotnie wolnej i pustej naturze umysłu nie ma żadnej rzeczy do urzeczywistnienia, do której można by lgnąć, ani niczego, co można by odrzucić i w stosunku do czego można by być wrogo nastawionym. Nie ma cnót, które musiałyby się akceptować, ani negatywności, które trzeba odrzucić.

Przywiązywanie się do własności ma miejsce wskutek błędu nie zrozumienia metod praktyki. Praktyka w odniesieniu do jakiejś rzeczy powinna być wolna od skupiania się, ma na celu zrozumienie, że przywiązanie i lgnięcie nie posiadają podłoża i korzenia.

Zbierając to wszystko w jedną sentencję: pogląd ma być wolny od wszelkich przeświadczeń,[Inne Źródła mówią o "rozproszeniu", nie "przeświadczeniu".] medytacja polega na nie skupianiu [umysłu na] czymkolwiek, doświadczenie jest wolne od smaku, a rezultat jest poza osiągnięciem. Buddowie trzech czasów nie uczyli, nie uczą i nie będą uczyć niczego innego, oprócz tego! Nosi to nazwę "przedarcia się przez ograniczenia błędów i uchybień".

Król spytał mistrza: Co oznacza "oczyszczenie błędu rozproszenia"?

Mistrz odparł: Nawet jeśli urzeczywistniłeś, że twój umysł jest buddą, nie porzucaj swego mistrza! Nawet jeśli urzeczywistniłeś, że zjawiska są umysłem, nie przerywaj uwarunkowanych korzeni szlachetności! Nawet jeśli nie masz nadziei na [osiągnięcie] stanu buddy, szanuj wzniosłe Trzy Klejnoty! Nawet jeśli nie obawiasz się samsary, unikaj nawet najdrobniejszych negatywności! Nawet jeśli nie zdobyłeś niezmiennej pewności swojej wrodzonej natury, nie umniejszaj żadnych nauk duchowych! Nawet jeśli doświadczyłeś właściwości samadhi, wyższej percepcji itp., porzuć próżność i pretensjonalność! Nawet jeśli urzeczywistniłeś, że samsara i nirwana nie są dwoma, nie przestawaj mieć współczucia dla czujących istot!

I ponownie król zapytał: Co oznacza "osiągnięcie pewności"?

Mistrz odparł: Upewnij się co do faktu, że twój umysł od samego początku jest przebudzonym stanem buddy. Upewnij się co do faktu, że wszystkie zjawiska stanowią magiczny przejaw twego umysłu. Upewnij się co do faktu, że rezultat jest obecny w tobie i nie potrzeba go szukać gdzie indziej. Upewnij się co do faktu, że twój mistrz jest buddą w ludzkiej postaci. Upewnij się co do faktu, że natura poglądu i medytacji jest urzeczywistnieniem buddów. Aby osiągnąć taką pewność, musisz praktykować! [Wersja zawarta w Lama Gongdu brzmi: "Praktykuj dzięki takiej ufności".]

Ponownie król zapytał: Co oznacza "posiadanie przekazu ustnych wyjaśnień"?

Mistrz odparł: Dzięki błogosławieństwom Samantabhadry, który wyjaśnił te tajemne słowa do uszu Wadźrasattwy, Wadźrasattwa przelał je do zamknięcia uszu Garaba Dordze, ten z kolei powierzył je ośrodkowi serca Śri Singhy, a Śri Singha przekazał je mnie, Padmasambhawie, zachowaj je w głębi swego serca, Trisong Detsenie! [W tym miejscu wersja z Lama Gongdu różni się więcej niż tylko kilkoma słowami i brzmi: "Te tajemne słowa Samantabhadry nie są zwykłą wiedzą, [która jest przeznaczona] dla każdego. Wszyscy ci, którzy posiadają silną tęsknotę oddania, w sposób naturalny urzeczywistnią przestrzeń umysłu mądrości. Otrzymają w ten sposób mandat przekazu i nie będą musieli liczyć [mistrzów linii jak] sznuru paciorków. Ludzie, którzy nie mają ufności, ani oddania, i którzy nie praktykują, mogą próbować polować na dziewięć linii i nie zdobyć nawet jednej linii. Wasza Wysokość, ustabilizuj silną tęsknotę oddania, posiadającą doświadczenie praktyki w

przestrzeni twego serca!]

Mistrz poinstruował króla: Wasza Wysokość, jeśli nie zrealizujesz niepowstałej natury dharmaty, to mimo tego, że posiadasz ciało monarchy, życie przeminie ci jak bańka na wodzie.

Jeśli nie doświadczysz wrodzonej natury dharmaty poza myślą, [to będziesz cierpieć, kiedy] twoje królestwo i światowa władza, które są niesubstancjalne jak tęcza, wypłowieją i zgasną.

Jeśli nie dotrzymasz towarzystwa twemu przyjacielowi, samoistnej świadomości, to kiedy opuścisz to życie, nie [będziesz w stanie odciąć swego przywiązania] do królowych, dworu i sług, [którzy nie są niczym innym, aniżeli] znajomościami pozostawionymi za sobą podczas podróży.

Jeśli nie przyzwyczaisz się do naturalnego stanu poglądu i medytacji, będziesz krążył od jednego życia do następnego, jak obręcz wodnego koła, pojawiając się wraz z narodzinami i znikając wraz ze śmiercią.

Jeśli nie będziesz rządził swoim królestwem z [pomocą] prawdy pokoju, to surowe prawa upodobnią się do trującego drzewa, które niszczy samo siebie. Wielki królu, proszę cię, abyś rządził w zgodzie z Dharma!

I ponownie mistrz poinstruował króla: Wasza Wysokość, pod koniec tej epoki ludzie będą pragnąć świetnych nauk, ale ich nie urzeczywistnią. Nie kierując się słowem Dharmy, wielu będzie uważać się za praktykujących. W owym czasie będzie wielu samochwalców, lecz niewielu urzeczywistnionych. Kiedy Dharma Buddy zaniknie w Chinach, Tybecie i Mongolii jak przedziurawiona kolczuga, ludzie staną się trudni do okiełznania. Wówczas nauki te będą musiały chronić Dharma Buddy, a zatem musisz ukryć je jako skarb Dharmy.

Wasza Wysokość, w swoim ostatnim życiu spotkasz się z tymi naukami i tymi, którzy ochraniają Dharma Buddy. Wówczas powstrzymasz strumień odradzania się i dojdiesz do stadium vidjadhary, a zatem nie publikuj ich teraz!

Z nadmiaru radości król ofiarował [Padmasambhawie] złotą mandalę i wykonał [przed nim] niezliczone pokłony i okrążenia.

Pieczęć skarbu.

Pieczęć ukrycia.

Pieczęć powierzenia.